STOCKHOLMS LÄNS SÖDERTÄLJE TIDNING
Tisdag den 10 augusti 1965

”Fridlys” gårdsmusikanten! Det är så få exemplar kvar

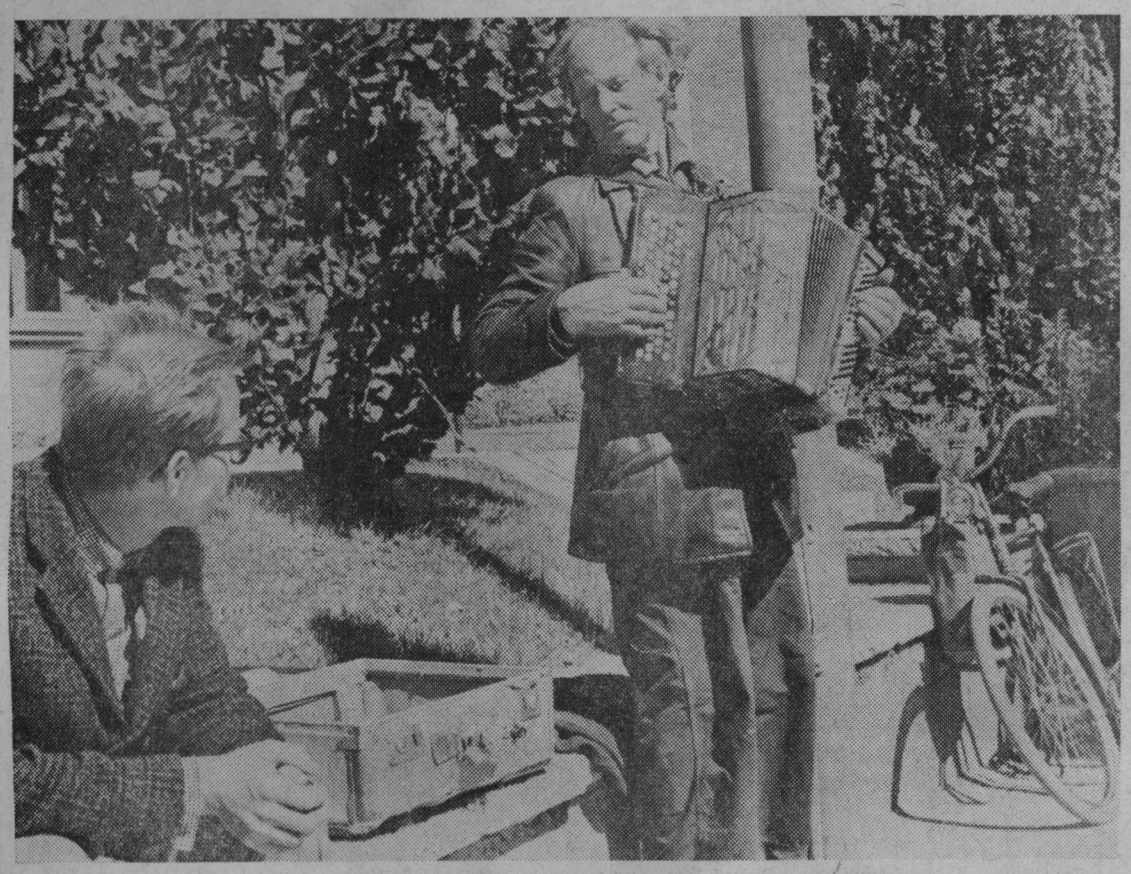

Än finns det några gårdsmusikan ter kvar, även om de börjar bli my cket sällsynta. Häı är det Olle Olsson, glad smålänning, som cyk lat från Skåne till Södertälje, där h an klämde i med en glad låt utanför pastorsexpeditionen.

Häromdagen när det var sol och sommar och fönstret stod öppet, fick vi plötsligt höra sprittande dragspelsmusik någonstans i närheten. Mycket riktigt, det var en livslevande gårdsmusikant. Ett unikt exemplar av detta nu så sällsynta släkte.

Den här gårdsmusikanten heter Olle Olsson, är född i Småland och började hantera handklaver så fort han kunde stå på benen. (Enl. egen uppgift var han två år då han började spela dragspel, men undertecknad förbehåller sig rätten att betvivla detta — trots att Olle är född i Småland). Nu cyklar han omkring sommartid i hela vårt avlånga land och spelar för de som vill höra på.

Han kommer närmast från Landskrona i Skåne där han haft ett månadslångt ”gästframträdande”.

— SISTA SIDAN —

● ”Fridlys” . . . Forts. fr. sid. 1

Ibland sover jag under bar himmel

— Folk är så snälla i Skåne, de är inte sena att ”ge en slant till en fattig speleman” — ja, de är verkligen godhjärtade, skåningarna. I Lund fick jag den här cykeln som jag trampat till Södertälje på. Det är en ”Vega’ ’med nytt framdäck. Det enda jag har med mig är dragspelet som jag surrar på pakethållaren och en bag på styret med litet mat och en borste. — Ja, en tandborste, säger Olle.

● SOVER I LADOR

Nattlogin brukar ordna sig i någon lada utmed vägen, säger Olle som är en riktig krutkille.

— Men jag är alltid noga med att fråga först, innan jag stiger upp på höskullen! Oftast möter det inget hinder att jag ligger över en natt. Längre brukar jag inte stanna när jag är på väg någonstans.

— Man får se och uppleva så mycket när man färdas runt på cykel. Värst är det förstås när det regnar om man får ligga ute, då kan det bli kallt om ryggen. Jag har därför skaffat mig en skinnrock som stoppar mot nattkylan.

— Jag trivs utmärkt med musikantlivet och skulle inte kunna tänka mig något annat sommartid. Under vintern hittar ni mej som skogshuggare i norrlandsskogarna.

● EGNA KOMPOSITIONER

Olle Olsson har en alldeles speciell stil på sitt handklaver. Han är den sanne spelemannen som spelar melodin samtidigt i bas och diskant, när det ”svänger” på allvar.

Egna kompositioner hör till repertoaren. Mest blir det förstås specialarrangemang på gamla kända drag-plåster. Kväsarvalsen och havsörnsvalsen hör till ”tio i topp” på gårdarna.

Men kan man leva på handklaver och solsken?

Ja, om man heter Olle Olsson och är en glad smålänning, så går det fint. Dagsförtjänsten ger precis ett mål mat.

— För inte så länge sedan tjänade jag 60 kr på en dag i Jönköping. Då blev det fest!

● ”FRIDLYS” OSS!

Allmänhetens sociala medvetande brukar ofta rynka på näsan åt dessa gamla levnadskonstnärer. Man hör ord som ”asocial” och ”luffare”, eller — varför tar inte samhället hand om dessa människor, tvättar dem rena och lägger dem i skumgummi på ett modernt ålderdomshem?

Olle: — Det vore döden, jag klarar mig själv och vill leva ett fritt liv.

— Ni kan väl ”fridlysa” oss gårdsmusikanter. Det finns inte så många kvar i dag, — sade spelemannen och cyklade vidare.

Text: HOF
Foto: PETERS